Landsforbundet.

I den forestaaende Vinter vil der sikkert komme til at hvile et Tryk over alt Foreningsliv, og Landsforbundet vil komme til at dele Skæbne med lignende Organisationer.

Vanskeligheden for alle Foreninger vil først og fremmest bestaa i Valget af Emner til Møderne, fordi Folk i Øjeblikket samler deres Tanker om én stor fælles Interesse, der stiller alle andre Interesser i Baggrunden, nemlig Krigen. Det vil heller ikke være let at finde Talere, fordi disse vil betænke sig paa at udtale sig om en Fremtid, ingen kender. Endelig vil det falde svært at samle Folk til Møder i større Tal, fordi Verdensbegivenhederne har medført en Trang til at blive i Hjemmene, til kun at samles med sine nærmeste og med dem drøfte Øjeblikkets Alvor.

Men vil det end falde vanskeligt at lægge en fast Foredragsplan, saa er en saadan jo heller ingen absolut Nødvendighed i Vinter. Naar Spændingen en Gang hæves, naar Udsigterne bliver lysere eller naar en eller anden Begivenhed indtræffer, vil Emnerne melde sig af sig selv og Medlemmerne vise Lyst til at høre om det Ny, der optager Sind og Tanker.

Og selv om der bliver stille om Foreningerne, vil Medlemmerne være trofaste mod dem. Ingen Tid er som den nærværende egnet til at bestyrke Kvinderne i deres Krav om Valgret eller til at minde dem om Sammenholdets uhyre Betydning. Hver Dag viser os, hvor nedværdigende det er for civiliserede Kvinder at være politisk umyndige, mens Stater og Samfund paa samme Tid kræver, at de skal bringe Ofre og udføre Arbejder, der forudsætter Modenhed og Ansvarsfølelse hos dem. Hver Dag bestyrkes enhver alvorlig Kvinde i sit Forsæt om at arbejde for Valgretten — ikke til dens Gennemførelse synes mulig, men til dens Gennemførelse er naaet. Og Øjeblikkets Arbejde kræver først og fremmest at man bliver i sin Organisation.

C. D.

Til Medlemmerne af Københavns Kvindevalgretsforening.

Som det vil ses af omstaaende Avertissement fra Københavns Kvindevalgretsforening er intet Møde annonceret ud over den ordinære Generalforsamling og ingen Plan for Vinteren offentliggjort. Bestyrelsen har ment, ikke under de nuværende Forhold, foreløbig at kunne lægge nogen Plan. Det er umuligt, naar Planen lægges, at skønne over hvorledes Forholdene vil stille sig til den Tid, hvor den skal udføres. Der er for Tiden jo kun ét Spørgsmaal, der optager os alle, Evropas Slagmarker og vort eget Lands Skæbne, og om dette Spørgsmaal ved ingen noget.

Bestyrelsen kunde tænke sig foreløbig at udsætte de ordinære Foredragsaftener, men mulig erstatte dem med mere tvangfri Sammenkomster for Medlemmerne. Vi beder Medlemmerne samles med os den 27de Oktober, og eventuelt drøfte dette Spørgsmaal.

Meta Hansen.
Form.

Agiter for nye Medlemmer i den lokale Forening.

Kvinderne og Krigen.

Et vægtigt Indlæg fra Indien.

Inden Krigens Udbrud og inden Rygtet om den var trængt udenfor Statsmændenes og Diplomaternes snævre Kres, skrev Lederen af *Det indiske Forbund for Kvinders Valgret*, Mrs. Frances Hollowes i Mussorie, en tankevækkende Artikel om Krig og Kvinder.

Ved Gennemlæsningen mærker man snart, at den skyldes et lidenskabeligt følende Menneske og at den først og fremmest er beregnet paa at vække Indiens ret sløve Kvinder. Dens Udtryk og Bevisførelse vil muligt virke noget haardhændet paa Læsere, der selv har tænkt over Sagen og har Overblik over Krigens Aarsag og Virkning. Men bortset fra, at Artiklen er formet som et stærkt agitatorisk Indlæg, bestemt for et eget Publikum, er den i sin Kærne saa sund og klog, at betydelige Dele af den fortjener at kendes af flere — ikke mindst fordi Forfatterinden haaber paa Sagens endelige Løsning gennem Kvindens politiske Valgret. Nedenfor gengives derfor nogle Uddrag af dens væsentligste Punkter.

Lider Kvinder ikke mere under Krig end Mænd?

Spørgsmaalet kan ses fra flere Sider — der er legemlige og aandelige, direkte og indirekte Lidelser, som rammer store Skarer af Kvinder. Den legemlige Lidelse omfatter Sult, Sygdom, Vold, Tab af Hjem, Fattigdom og undertiden Død, Slaveri eller Fangenskab. Det skete f. Eks. under Krigen mellem Nord- og Sydstaterne i Amerika, at General Shermans Tropper fuldstændig rensede de sydlige Stater for Levnedsmidler, og som Følge heraf døde Kvinder og Børn af Sult. Under Krigen i Sydafrika døde 4000 Kvinder og 15000 Børn af Hunger eller Sygdom. Dette er officielle Tal. Under Balkankrigen blev Noncombattanterne (Folk, der ikke deltager i Kampen), hvoraf Størsteparten var Kvinder, ikke alene udhungrede i Landsbyer og Byer, men tillige nedhuggede.

Voldshandlinger mod Kvinder er almindelige i enhver Krig, og ethvert besejret Folks Kvinder kan vente at blive Genstand for bestialsk Grusomhed. Den Brutalitet, som ligger i Dvale hos enkelte Mennesker, vækkes under Blodsudgydelserne, saaledes at »Rovtanden og Rovkloen« kommer frem. Krig synes at være alle Forbrydelsers Samlingsplads. Under Krigsfanen mødes Vold og Ondskab, Bedrag og Brutalitet, Falskhed og Lystenhed. Det siges, at »Slagmarken er et Teater, sat op med